

33. nedel'a A

Pán hovorí: Mojím úmyslom je priniesť vám pokoj, a nie trápenie; budete ma vzývať, a ja vás vyslyším. (Porov. Jer 29,11.12)

Prvé čítanie

Kniha Prísloví 31,10-13.19-20.30-31

Statočnú ženu kto nájde? Má väčšiu cenu nad perly. Srdce jej muža spolieha sa na ňu, a nemá núdzu o zisk. Robí mu len dobre, nikdy nie škodu, po všetky dni svojho života. Vlnu a ľan zháňa a radostne pracuje svojimi rukami. Rada sa chytá praslice, jej prsty sa chápajú vretena. Bedárovi svoju dlaň otvára a k chudobnému ruky vystiera.

Pôvab sklame a krása spýchne; len žena, čo sa bojí Pána, zaslúži si chválu. Dajte jej z ovocia jej rúk, jej diela nech ju chvália v bránach mesta.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 5,1-6

Bratia a sestry, netreba, aby sme vám písali o čase a chvíli, lebo sami veľmi dobre viete, že Pánov deň príde ako zlodej v noci.

Keď si budú povrávať: "Je pokoj a bezpečie," vtedy znenazdania príde na nich záhuba ako bolesti na rodičku, a nebude úniku. Ale vy, bratia, nie ste vo tme, že by vás ten deň prekvapil ako zlodej. Vy všetci ste predsa synovia svetla a synovia dňa. Nepatríme ani noci ani temnotám.

Nespime teda ako ostatní, ale bedlime a budme triezvi.

Evanjelium

Matúš 25,14-15.19-21

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: "Istý človek sa chystal na cestu. Zavolať svojich sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností; a odcestoval.

Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a kázal im vyúčtovať. Predstúpil sluha, ktorý dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: 'Pane, päť talentov si mi odovzdal, a hľa, ešte ďalších päť som získal.' Jeho pán mu povedal: 'Správne, dobrý a verný sluha, bol si verný nad málom, preto ťa ustanovím nad mnohým; vojdi do radosti svojho pána.'

Na zamyslenie

Ako už v predošlú nedeľu zaoberá sa evanjelista Matúš tematicky znovupríchodom Krista a s otázkami formovania života do tohto momentu. Tentokrát je to ako s mužom, ktorý odcestoval a svojím sluhom zveril svoj majetok. Predpokladáme, že zaobchádzanie s týmto majetkom vyžaduje cit pre zodpovednosť, odvahu a pozornosť. Schopnosti, ktoré má každý sluha, sú rozličné, ale cieľ je ten istý. A princípy, ktoré tu zaznievajú, platia pre všetkých ľudí, teda aj pre nás:

– My všetci sme odlišní a všetci sme vybavení rozličnými darmi. Pán dáva "každému podľa jeho schopností", nikto nie je preťažovaný. Budeme pýtaní, či sme zasadili naše dary na to, aby sme dosiahli pre nás to možné.

– Naša cesta, naše dary a naša úloha sú pre nás individuálne napasované. Boh sa bude na konci našich dní nielen pýtať na to, čo sme urobili, ale či sme spoznali naše osobné povolanie a našu životnú úlohu. Dnešné evanjelium nás chce povzbudiť "hospodáriť", t.j. vydať sa na cestu hľadania možno ešte neobjavených, nových talentov, a priniesť ich do hry života, aj keď nevieme vopred odhadnúť dôsledky a nevieme, či pritom zlyháme alebo dosiahneme zisk!

– Pán odsudzuje toho, ktorý zakopal svoj talent a tak nechal svoj dar ležať bez využitia. Za týmto tak tvrdým rozsudkom je v skutočnosti skryté pozvanie, ktoré nám chce dať odvahu. Toto pozvanie znamená, vyjadrené slovami Alfredda Delpsa, "dôverovať životu, pretože Boh ho žije s nami"! Pokušenie zahrabať naše talenty pociťujeme najviac vtedy, keď prežijeme naše zlyhanie, keď sa cítíme vinní... a v tých momentoch, v ktorých nám najviac chýba (seba-)dôvera. Samozrejme máme slobodu, uchrániť sa pred rizikami a sklamaniami a uchovať si tak našu nevinu tým, že sa uzatvoríme doma medzi našimi štyrmi stenami. Cenou za to je však, že v skutočnosti nežijeme. Pred Bohom je väčšou vinou to, že zamietneme, odoprieme život, nerozvíjame tak jeho možnosti ako to, že urobíme chybu a previníme sa. Evanjelium chce vysloviť mocné slovo proti strachu z nášho zlyhania. Keď nedôverujeme nám a našim darom pre tento život, aj keď Boh má s nami tú odvahu, potom nedôverujeme samotnému Bohu, ktorý nás voviedol, postavil do tohto života, aj keď je to riskantné. Keď sa previníme, môžeme dôverovať Božiemu odpusteniu, keď sa však postavíme proti celému životu, potom sa vydávame na cestu smrti.

33. nedel'a A

Pán hovorí: Mojím úmyslom je priniesť vám pokoj, a nie trápenie; budete ma vzývať, a ja vás vyslyším. (Porov. Jer 29,11.12)

Prvé čítanie

Kniha Prísloví 31,10-13.19-20.30-31

Statočnú ženu kto nájde? Má väčšiu cenu nad perly.
Srdce jej muža spolieha sa na ňu, a nemá núdzu o zisk. Robí mu len dobre, nikdy nie škodu, po všetky dni svojho života. Vlnu a ľan zháňa a radostne pracuje svojimi rukami. Rada sa chytá praslice, jej prsty sa chápu vretena. Bedárovi svoju dlaň otvára a k chudobnému ruky vystiera.
Pôvab sklame a krása sprýchne; len žena, čo sa bojí Pána, zaslúži si chválu. Dajte jej z ovocia jej rúk, jej diela nech ju chvália v bránach mesta.

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 5,1-6

Bratia a sestry, netreba, aby sme vám písali o čase a chvíli, lebo sami veľmi dobre viete, že Pánov deň príde ako zlodej v noci.
Keď si budú povrávať: "Je pokoj a bezpečie," vtedy znenazdania príde na nich záhuba ako bolesti na rodičku, a nebude úniku. Ale vy, bratia, nie ste vo tme, že by vás ten deň prekvapil ako zlodej. Vy všetci ste predsa synovia svetla a synovia dňa. Nespíme ani noci ani temnotám.
Nespíme teda ako ostatní, ale bedlime a budíme triezvi.

Evanjelium

Matúš 25,14-30

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: "Istý človek sa chystal na cestu. Zavolať svojich sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností; a odcestoval.
Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj sluha, ktorý dostal dva talenty, získal ďalšie dva. Ale sluha, ktorý dostal jeden talent, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána skryl.
Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a kázal im vyúčtovať.
Predstúpil sluha, ktorý dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: 'Pane, päť talentov si mi odovzdal, a hľa, ešte ďalších päť som získal.'

Jeho pán mu povedal: 'Správne, dobrý a verný sluha, bol si verný nad málom, preto ťa ustanovím nad mnohým; vojski do radosti svojho pána.'

Predstúpil sluha, ktorý dostal dva talenty, a vravel: 'Pane, dva talenty si mi odovzdal, a hľa, získal som ešte ďalšie dva.' 'Správne, dobrý a verný sluha,' povedal mu jeho pán, 'bol si verný nad málom, preto ťa ustanovím nad mnohým; vojski do radosti svojho pána.'

Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a vravel: 'Pane, viem, že si tvrdý človek. Žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Báľ som sa, preto som šiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.'

Jeho pán mu povedal: 'Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda dať moje peniaze peňazomencom a po svojom návrate bol by som si vzal, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov!

Lebo každému, kto má, sa pridá, a bude mať ešte viac. A tomu, kto nemá, vezme sa aj to, čo má.

A neužitočného sluhu vyhoďte von do temnôt; tam bude plač a škrípanie zubami.'"

Na zamyslenie

Ako už v predošlú nedeľu zaoberá sa evanjelista Matúš tematicky znovupríchodom Krista a s otázkami formovania života do tohto momentu. Tentokrát je to ako s mužom, ktorý odcestoval a svojím sluhom zveril svoj majetok. Predpokladáme, že zaobchádzanie s týmto majetkom vyžaduje cit pre zodpovednosť, odvahu a pozornosť. Schopnosti, ktoré má každý sluha, sú rozličné, ale cieľ je ten istý. A princípy, ktoré tu zaznievajú, platia pre všetkých ľudí, teda aj pre nás:

– My všetci sme odlišní a všetci sme vybavení rozličnými darmi. Pán dáva "každému podľa jeho schopností", nikto nie je preťažený. Budeme pýtaní, či sme zasadili naše dary na to, aby sme dosiahli pre nás to možné.

– Naša cesta, naše dary a naša úloha sú pre nás individuálne napasované. Boh sa bude na konci našich dní nielen pýtať na to, čo sme urobili, ale či sme spoznali naše osobné povolanie a našu životnú úlohu. Dnešné evanjelium nás chce povzbudiť "hospodáriť", t.j. vydať sa na cestu hľadania možno ešte neobjavených, nových talentov, a priniesť ich do hry života, aj keď nevieme vopred odhadnúť dôsledky a nevieme, či pritom zlyháme alebo dosiahneme zisk!

– Pán odsudzuje toho, ktorý zakopal svoj talent a tak nechal svoj dar ležať bez využitia. Za týmto tak tvrdým rozsudkom je v skutočnosti skryté pozvanie, ktoré nám chce dať odvahu. Toto pozvanie znamená, vyjadrené slovami Alfreda Delpsa, "dôverovať životu, pretože Boh ho žije s nami"! Pokušenie zahrabať naše talenty pociťujeme najviac vtedy, keď prežijeme naše zlyhanie, keď sa cítime vinní... a v tých momentoch, v ktorých nám najviac chýba (seba-) dôvera. Samozrejme máme slobodu, uchrániť sa pred rizikami a sklamaniami a uchovať si tak našu nevinu tým, že sa uzatvoríme doma medzi našimi štyrmi stenami. Cenou za to je však, že v skutočnosti nežijeme. Pred Bohom je väčšou vinou to, že zamietneme, odoprieme život, nerozvíjame tak jeho možnosti ako to, že urobíme chybu a previníme sa. Evanjelium chce vysloviť mocné slovo proti strachu z nášho zlyhania. Keď nedôverujeme nám a našim darom pre tento život, aj keď Boh má s nami tú odvahu, potom nedôverujeme samotnému Bohu, ktorý nás voviedol, postavil do tohto života, aj keď je to riskantné. Keď sa previníme, môžeme dôverovať Božiemu odpusteniu, keď sa však postavíme proti celému životu, potom sa vydávame na cestu smrti.